

[Aage Brusgaard]

vedstadsråd. Ved dannelsen af Hovedstadsrådet i 1974 advarede Fremskridtspartiet imod dette forsinkende ekstra administrationsled, og vi stillede senere igen direkte forslag om at nedlægge rådet, både i folketingsåret 1987-88, 1. samling, og så sent som den 6. oktober 1988. Dengang fik vi altså ikke flertal i Folketinget for det, ligesom det i dag ser ud til, at der også vil gå en eller to valgperioder, før modningen indtræffer, hvad angår vores forslag om at nedlægge amterne og statsamterne, ligesom nu i forbindelse med Hovedstadsrådet.

Fremskridtspartiet har tiltro til, at de folkevalgte og embedsmændene i Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner kan klare de forandringer, som politikere og embedsmænd må gøre det i det øvrige Danmark, hvor vi heller ikke har hovedstadsråd.

Fremskridtspartiet siger til lykke med det lille, spæde første afbureaukratiseringsskridt i Danmark, og vi siger nej til det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal ikke ulejlige Folketinget med at gentage, hvad jeg sagde under førstebehandlingen, og derfor vil jeg henvise Socialdemokratiets og SF's ordførere til at læse førstebehandlingen, hvis de er interesserede i Det Radikale Venstres svar, for der var ikke noget nyt fra S og SF i denne sag.

Jeg har forstået på specielt Socialdemokratiet, at man er meget nervøs for, om nu kommuner og amter kan finde ud af at lave noget i fællesskab uden et hovedstadsråd, og her kan jeg berolige Socialdemokratiet med, at der faktisk foregår en utrolig masse samarbejde – også stærkt forpligtende samarbejde – på tværs af kommunegrænser og amtsgrænser i Hovedstadsrådets område. Jeg kan bare nævne tre helt aktuelle eksempler: at alle kommuner i et amt ganske og aldeles frivilligt forpligter sig til et fælles forbrændingsanlæg og fælles løsning af affaldsproblemer, at to kommuner på tværs af en amtsgrænse laver fælles rensningsanlæg, og at 6 kommuner i et amt, hvor der er 11 kommuner, går sammen om at lave et erhvervsråd og forpligter sig på en hel masse områder, også økonomisk.

Så der er masser af håb om, at dette land også kan arbejde og lave løsninger på tværs af kom-

munegrænser og amtsgrænser, også uden at der lovgives herindefra – heldigvis.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Hjortnæs, at det er korrekt, at CD er kommet med et betækningsbidrag, men hr. Hjortnæs glemte at referere, at der også står, at CD's medlem af udvalget kan tilslutte sig lovforslaget. Det siger vi helt klart og præcist, og det mener vi. At vi så også er kommet med den anden bemærkning om, at vi kunne have ønsket os, at man måske havde ventet til et senere tidspunkt, er en anden sag. Vores tilslutning til lovforslaget står altså helt klart fast, derom ingen tvivl.

Jeg ved godt, at vi er valgt til at tage beslutninger. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at trække denne sag i langdrag. Den har vi kørt med nu i utrolig lang tid, den er blevet vendt og drejet, og vi ser altså gerne, at der nu bliver en afklaring. Derfor kan vi stemme for lovforslaget, som det foreligger.

Margrete Auken (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi er valgt til at træffe beslutninger, men man må vel sige til CD, at vi ikke er valgt til at træffe de forkerte beslutninger.

Det undrer mig, at CD ikke i denne debat har gjort opmærksom på det problem, som CD har bragt frem i Udvalget om Offentlige Arbejder i forbindelse med handicapkørslen. Sagen er nemlig, at vi har været nødt til at sætte hele L 102 i stå, og det er vi nogle der er godt tilfredse med, fordi vi synes, det er et forkludret og dårligt gennearbejdet lovforslag, og at der er for meget fikumdik i det. Men nu er det altså blevet sat i stå, fordi hr. Arne Melchior gjorde en strålende indsats ved at påpege, at det ikke var sikret, at vi kunne få en ordentlig handicapkørsel i hovedstadsområdet.

Så ved jeg godt – for det har jeg fået at vide af mine kolleger i Kommunaludvalget – at CD har forsikret, at det problem kan løses. Jeg har selvfølgelig megen tillid til CD's magt, men almagt er det altså ikke. Jeg synes faktisk, at CD godt kunne forklare Folketinget, hvordan man vil sikre finansieringen af en eventuel handicapkørsel, når først vi har sprængt kommunerne fra hinanden. Er det CD's mening, at denne handicapkørsel udelukkende skal dækkes over taksterne? Det plejer ikke at være hr. Arne Mel-